

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหาของการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคมีความจำเป็นอย่างมากและเป็นส่วนประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งในการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรของแต่ละภาค นอกเหนือจากเรื่องภาวะเจริญพันธุ์และภาวะการตาย จากข้อมูลตาราง ก.แสดงอัตราการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคสุทธิในช่วง 5 ปี พ.ศ. 2503, พ.ศ. 2513 และพ.ศ. 2523 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2529 : 91) แสดงแนวโน้มการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาค โดยสรุปดังนี้

1) กรุงเทพมหานครเป็นภาคที่มีการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่จากภาคอื่น ๆ ทุกภาคทั้ง 3 ช่วง แต่ระดับการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ อัตราการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่เพิ่มขึ้นจากปีละ 31.4

ตาราง ก อัตราการเคลื่อนย้ายประชากรสุทธิระหว่างภาค จำแนกตามภาคที่อยู่ปัจจุบันและภาคที่อยู่ก่อนเคลื่อนย้าย ช่วง พ.ศ. 2498-2503 พ.ศ. 2508-2513 และ พ.ศ. 2518-2523

ภาคที่อยู่ก่อนย้าย ¹	ภาคที่อยู่ปัจจุบัน					รวม
	กรุงเทพ มหานคร	กลาง	ตะวันออก เฉียงเหนือ	เหนือ	ใต้	
ช่วง พ.ศ. 2498-2503-						
กรุงเทพมหานคร	-	-6.7170	-1.9858	-0.8819	-0.8970	-2.5533
กลาง	19.2882	-	-1.6796	2.5703	1.7809	1.7763
ตะวันออก เฉียงเหนือ	8.3574	2.4617	-	3.6879	1.7561	2.2778
เหนือ	2.3623	-2.3978	-2.3473	-	0.1914	-1.1476
ใต้	1.3738	-0.9498	-0.6390	-1.1110	-	-0.3532
รวม	31.3817	-7.6029	-6.6517	5.2453	2.8341	+4.0541
ช่วง พ.ศ. 2508-2513						
กรุงเทพมหานคร	-	-11.0643	-3.5942	-2.9242	-4.7698	-4.9092
กลาง	27.0897	-	-1.4473	1.4599	0.8226	2.3376
ตะวันออก เฉียงเหนือ	14.0449	2.3099	-	2.3771	1.5729	2.4753
เหนือ	7.1175	-1.4511	-1.4803	-	0.0784	-0.1889
ใต้	6.6210	-0.4664	-0.5587	-0.0447	-	0.2851
รวม	54.8731	-10.6718	-7.0806	0.8674	-2.2958	+5.0980

(ตาราง ก. ต่อ)

ภาคที่อยู่ก่อนย้าย ¹	ภาคที่อยู่ปัจจุบัน					รวม
	กรุงเทพ มหานคร	กลาง	ตะวันออก เฉียงเหนือ	เหนือ	ใต้	
ช่วง พ.ศ. 2518-2523-						
กรุงเทพมหานคร	-	-3.0271	-6.3477	-2.4508	-3.4672	-3.8115
กลาง	6.2682	-	-4.0467	-1.6986	0.0629	-1.0964
ตะวันออก เฉียงเหนือ	21.2158	6.5317	-	2.5378	1.4827	4.3403
เหนือ	4.7347	1.5847	-1.4669	-	0.6304	0.4054
ใต้	4.1545	-0.0364	-0.5316	-0.3910	-	0.1621
รวม	36.3731	5.0529	-12.3929	-2.0026	-1.2912	+4.9079

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมษายน 2529 : 91

ตาราง ข. การกระจายรายได้ระหว่างภาคต่าง ๆ ปี พ.ศ. 2503-2522

ภาค	สัดส่วนผลผลิตรวม			รายได้ต่อบุคคล			รายได้ต่อบุคคล		
	ตามราคาคงที่			ตามราคาปัจจุบัน			คิดเป็นร้อยละของ		
	(ร้อยละ)			(บาท)			ค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ		
	2503	2513	2522	2503	2513	2522	2503	2513	2522
กรุงเทพมหานคร	23.8	28.5	27.4	5,630	10,234	30,161	267.3	265.9	250.0
ภาคกลางยกเว้น กทม.	29.3	27.5	31.2	2,565	4,662	17,655	121.8	121.1	146.3
ภาคเหนือ	15.8	15.2	14.9	1,496	2,699	8,781	71.0	70.1	72.8
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	17.0	16.0	14.7	1,082	1,822	4,991	51.4	47.3	41.4
ภาคใต้	14.1	12.8	11.8	2,700	3,858	12,638	128.2	100.2	105.1
รวม	100.0	100.0	100.0	2,106	3,849	12,067	100.0	100.0	100.0

แหล่งข้อมูล : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2525:337-338)

ต่อ 5 ปีในช่วงแรกเป็นพันละ 54.9 ต่อ 5 ปีในช่วงกลาง แล้วลดลงเป็นพันละ 36.4 ต่อ 5 ปีในช่วงหลัง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะในช่วง 10-15 ปีที่ผ่านมาการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้ขยายตัวออกไปจากกรุงเทพมหานครมากยิ่งขึ้นโดยลำดับ กรุงเทพมหานครจึงมีแรงดึงดูดการเคลื่อนย้ายประชากรจากภาคอื่น ๆ ลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ แรงดึงดูดการเคลื่อนย้ายประชากรจากภาคกลางสู่กรุงเทพมหานคร อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า กรุงเทพมหานครกลับมีแรงดึงดูดการเคลื่อนย้ายประชากรจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระดับสูงขึ้นกว่าเดิม

2) ภาคที่ชั่วรองรับการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคสืบต่อไปจากกรุงเทพมหานครคือภาคกลาง ใน 2 ช่วงแรกนั้นภาคกลางเป็นภาคที่มีการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่ภูมิภาคอื่น ๆ ทุกภาค (ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) โดยในช่วงดังกล่าวนี้ ภาคกลางเป็นภาคที่มีอัตราการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่พื้นที่สูงที่สุด คือพันละ 7.6 และ 10.7 ต่อ 5 ปีตามลำดับ และมีการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่กรุงเทพมหานครในอัตราที่ค่อนข้างสูง (พันละ 6.7 และ 11.1 ต่อ 5 ปีตามลำดับ) แต่ในช่วง 5 ปีก่อนสามะโนครั้งล่าสุด ปรากฏว่าภาคกลางกลับเป็นภาคที่มีการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่พื้นที่ (พันละ 5.0 ต่อ 5 ปี) ทั้งนี้เนื่องจากในช่วง 3 ปีนี้ภาคกลางมีการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่พื้นที่จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือในระดับที่สูงกว่าช่วงก่อน ๆ และในขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่พื้นที่กรุงเทพมหานครในระดับที่ต่ำกว่าช่วงก่อน ๆ (คือเพียงพันละ 3.0 ต่อ 5 ปี)

3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่มีการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่ภูมิภาคอื่น ๆ ทุกภาคทั้ง 3 ช่วง และการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่พื้นที่ก็มีระดับสูงขึ้นทุกช่วง กล่าวคือ มีอัตราการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่พื้นที่สูงขึ้นจากพันละ 6.6 ต่อ 5 ปี ในช่วง พ.ศ. 2498-2503 เป็นพันละ 7.1 และ 12.4 ต่อ 5 ปีในช่วง พ.ศ. 2508-2513 และในช่วง พ.ศ. 2518-2523 ตามลำดับ โดยในช่วงที่ 3 นี้ กรุงเทพมหานครและภาคกลางมีแรงดึงดูดการเคลื่อนย้ายประชากรจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้นจากช่วงก่อน ส่วนแรงดึงดูดของภาคเหนือและภาคใต้ยังอยู่ในระดับเดียวกับช่วงก่อน

4) ภาคเหนือเป็นภาคที่มีการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่พื้นที่ใน 2 ช่วงแรก โดยระดับการเคลื่อนย้ายประชากรสู่พื้นที่ในช่วงแรกสูงกว่าในช่วงที่สองค่อนข้างมาก (มีอัตราการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่พื้นที่เท่ากับพันละ 5.3 และ 0.9 ต่อ 5 ปีตามลำดับ) แต่ในช่วงที่ 3 นี้ภาคเหนือมีการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่พื้นที่ (มีอัตราการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่พื้นที่เท่ากับพันละ

2.0 ต่อ 5 ปี) นั่นคือภาคเหนือมีแรงดึงดูดการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคในระดับค่อนข้างสูงในช่วงแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเคลื่อนย้ายประชากรจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง และในช่วงแรกภาคเหนือมีการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่กรุงเทพฯ และภาคใต้ในระดับที่ต่ำมาก แต่ในช่วงที่ 2 ปรากฏว่าภาคเหนือมีแรงดึงดูดการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคลดลง ในขณะที่เดียวกัน ก็มีการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่กรุงเทพฯ และภาคใต้ในอัตราที่สูงขึ้นอย่างมาก สำหรับในช่วง พ.ศ. 2518-2523 นั้นปรากฏว่าภาคเหนือมีการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพียงภาคเดียว และการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็มีไม่มากพอที่จะชดเชยการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่จากภาคเหนือสู่ภาคอื่น ๆ

5) ภาคใต้มีการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่ในช่วงแรก แต่มีการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่ใน ช่วงที่ 2 และช่วงที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายภาคปรากฏว่า ภาคใต้มีการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่กรุงเทพฯ และภาคเดียวทั้ง 3 ช่วง และมีการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่จากภาคอื่น ๆ ทั้ง 3 ช่วง แต่กรุงเทพฯ มีแรงดึงดูดการเคลื่อนย้ายประชากรจากภาคใต้ในระดับที่สูงขึ้นอย่างมากใน 2 ช่วงหลัง ในขณะที่ช่วงที่การเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่ภาคอื่น ๆ สู่ภาคใต้ลดระดับลงโดยลำดับ

จะเห็นว่า แรงดึงดูดในการเคลื่อนย้ายของประชากรระหว่างภาคเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา โดยตัวเลขอัตราการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคที่นำมาแสดงสะท้อนถึงความสำคัญของเมืองศูนย์กลางหลักคือกรุงเทพฯ ซึ่งมีการขยายตัวของอุตสาหกรรมและการจ้างงานตลอดช่วง 20 ปีที่ผ่านมาอย่างรวดเร็ว เมื่อเปรียบเทียบกับภาคอื่น ๆ ทั่วประเทศ เนื่องจากความสะดวกในเรื่องการสาธารณูปโภค การขนส่ง การจำหน่ายในตลาดภายในประเทศ การส่งออก ตลอดจนการติดต่อใช้บริการจากหน่วยงานของรัฐบาลที่เอื้อต่อการลงทุนทางธุรกิจ อุตสาหกรรม ในกรุงเทพฯ มากกว่าภาคอื่น ๆ

ความล่าช้าในการกระจายการพัฒนา ได้ส่งผลให้เกิดความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ระหว่างภาคต่าง ๆ เพิ่มขึ้นจากตัวเลขในตาราง ข. จะเห็นได้ว่า สัดส่วนผลผลิตรวมของกรุงเทพฯ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 24 ในปี พ.ศ. 2503 เป็นร้อยละ 27 ในปี พ.ศ. 2522 และอยู่ในระดับสูงชันมาก เมื่อเทียบกับภาคเหนือ ภาคใต้ และโดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นภาคที่มีการพัฒนาน้อยที่สุดและมีการเคลื่อนย้ายประชากรออกสู่มากที่สุด

ตั้งข้อมูลที่แสดงในตาราง ก.

กรุงเทพมหานครจึงเป็นภาคที่ดึงดูดประชากรมากที่สุดจากทุก ๆ ภาคของประเทศไทย ในช่วงปี 2518-2523 การเคลื่อนย้ายประชากรเข้าสู่ที่มีสูงถึงร้อยละ 90 ของการเคลื่อนย้ายประชากรสุทธิระหว่างภาคทั้งประเทศ และก็มีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากความแตกต่างของรายได้ระหว่างกรุงเทพมหานครและภาคอื่น ๆ จะยังขยายกว้างต่อไปอีก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2529 : 13) และจากการประมาณการอย่างคร่าว ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าการเพิ่มขึ้นของประชากรที่มาจาก การเคลื่อนย้ายประชากรในช่วงปี พ.ศ. 2513-2533 คิดเป็นสัดส่วนระหว่างการเพิ่มโดยธรรมชาติ และการเคลื่อนย้ายประชากรสุทธิของกรุงเทพมหานครเท่ากับ 5 : 4 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2529 : 13) จึงเป็นการสมควรและน่าสนใจที่จะได้ศึกษาเรื่องการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคต่อไปอีก

การศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรของไทยยังจำกัดอยู่มาก ส่วนมากเป็นงานของสาขาวิชาประชากรศาสตร์ ซึ่งครอบคลุมการศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรของไทยในช่วง 3 ทศวรรษมานี้ นอกจากนั้นเป็นงานศึกษาของนักภูมิศาสตร์บ้างเล็กน้อย และนักเศรษฐศาสตร์ไทยอาจถือได้ว่ายังศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรน้อยกว่าศาสตร์อื่น ๆ ที่กล่าวถึง (สมบูรณ์ ศิริประชัย 2528 : ก)

จากงานวิจัยการสำรวจสถานะแห่งความรู้ และทบทวนงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการย้ายถิ่นในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2528 ของนายสมบูรณ์ ศิริประชัย (สมบูรณ์ ศิริประชัย 2528 : 561) พบว่า งานวิชาการส่วนมากที่เน้นเรื่องการเคลื่อนย้ายประชากรมักสนใจกับภาวะปัจจัยทางประชากรเป็นหลัก แม้ว่าจะยอมรับว่าปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์มีความสำคัญที่สุด ทว่าความละเอียดพิถีพิถันในการสืบสาวและวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ยังทำอย่างฉาบฉวย ทำให้การศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรที่ผ่านมา ยังไม่ได้อาศัยมุมมองทางด้านเศรษฐศาสตร์ (economic approach) ซึ่งน่าจะเกี่ยวข้องกับการนำเอารรถประโยชน์ในระดับภาค (regional utilities) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในกระบวนการตัดสินใจทางเศรษฐศาสตร์ ภายใต้กรอบการมองว่ามนุษย์คือ สัตว์เศรษฐกิจ (economic man) นั้น เข้ามาจับหรือเข้ามาอธิบายกระบวนการตัดสินใจเคลื่อนย้ายของประชากรระหว่างภาคแต่อย่างใด จึงเกิดคำถามและนำค้นหาคำตอบว่า การเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคต่างๆ น่าจะถูกอธิบายได้ด้วยความแตกต่างโดยเปรียบเทียบของ

อรรถประโยชน์ในภาคต่างๆเหล่านั้นได้หรือไม่ อย่างไร และปัจจัยอะไรน่าจะมีส่วนกำหนดอรรถ-
ประโยชน์ของภาคต่างๆเหล่านั้น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในความสัมพันธ์ของกระบวนการ
เคลื่อนย้ายประชากรที่ถูกอธิบายโดยมุมมองทางเศรษฐศาสตร์ได้อย่างกระจ่างมากกว่าที่จะเป็น-
แต่เพียงการมุ่งค้นหาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากร (determinants of
migration)

จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายที่จะได้เริ่มศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรตามแนวทางดังกล่าว เพื่อ
ปูทางไปสู่งานวิจัยอื่นที่จะได้นำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ อาทิเช่น ฟังก์ชันอรรถประโยชน์ใน-
ระดับภาค (regional utility functions) เข้ามาใช้ประโยชน์ในการศึกษาการเคลื่อน-
ย้ายประชากร ดังที่ได้เริ่มในการศึกษาคั้งนี้

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. สร้างฟังก์ชันอรรถประโยชน์ในระดับภาคของประเทศไทย และ mobilities
matrix ซึ่งแสดงระดับอิทธิพลของปัจจัยที่อยู่ระหว่างภาคหนึ่งกับอีกภาคหนึ่ง และส่งผลต่อการ
เคลื่อนย้ายของประชากรระหว่างสองภาคดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการนำมาอธิบายปรากฏ
การณ์เคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคของประเทศไทย

2. ทำให้ทราบว่าปัจจัย (factors) ใดบ้างที่เป็นตัวอธิบายการเคลื่อนย้ายประชากร
ในแต่ละภาค (region) ของประเทศไทย

ขอบเขตของการศึกษา

1. ด้วยอิทธิพลของตัวแปรทางฤดูกาล (seasonal variable) ยังผลให้สัดส่วนการ
เคลื่อนย้ายประชากรในช่วงฤดูกาลเพาะปลูกและนอกช่วงฤดูกาลเพาะปลูก แตกต่างกันอย่างมา
และน่าจะยังผลทำให้อรรถประโยชน์ในระดับภาคในช่วงฤดูกาลเพาะปลูกแตกต่างจากนอกช่วงฤดู
กาลเพาะปลูกอย่างมากด้วย ดังนั้นการศึกษาคั้งนี้จึงได้แยกศึกษาการเคลื่อนย้ายประชากรระ
หว่างภาคต่างๆออกเป็นในช่วงฤดูกาลกับนอกช่วงฤดูกาล

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นเพียงการประมาณค่าการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคในช่วงฤดูกลางและนอกช่วงฤดูกลางเพาะปลูกในแต่ละปีโดยผ่านการสร้างฟังก์ชันอรรถประโยชน์ในระดับภาคและ *mobilities matrix* ในกรณีของประเทศไทย โดยศึกษาเฉพาะในช่วงปีที่มีข้อมูลสถิติสัดส่วนการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคต่างๆจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ คือช่วงปีพ.ศ. 2520 ถึงพ.ศ. 2533 เท่านั้น เพราะการประมาณค่า *mobilities* ระหว่างภาคนอกช่วงปีดังกล่าวไม่อาจทำได้

ข้อจำกัดของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ได้อาศัยข้อมูลสถิติสัดส่วนจำนวนประชากรที่เคลื่อนย้ายระหว่างภาคต่างๆในช่วงฤดูกลางและนอกฤดูกลางเพาะปลูกซึ่งเป็นข้อมูลรายปี จากรายงานผลการสำรวจแรงงานทั่วราชอาณาจักรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อนำมาใช้ในขั้นตอนที่ 1 ของกรอบแนวคิดซึ่งเป็นการประมาณค่าพารามิเตอร์ ได้แก่ อรรถประโยชน์ในระดับภาค และ *mobilities matrix* ระหว่างภาคในแต่ละปี แต่การใช้ข้อมูลดังกล่าวมีข้อจำกัดดังนี้ คือ

1. ข้อมูลนี้เริ่มจากปีพ.ศ. 2520 ถึงพ.ศ. 2533 จำนวนของข้อมูลที่จะนำมาใช้ในแบบจำลองครั้งนี้จึงมีขนาดเล็ก อาจทำให้ระดับของความน่าเชื่อถือของการประมาณค่าการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาคในช่วงฤดูกลางเพาะปลูกและนอกช่วงฤดูกลางเพาะปลูกโดยอาศัยฟังก์ชันอรรถประโยชน์ลดลงไป

2. อาจก่อให้เกิดค่าความผิดพลาดในการประมาณค่าอรรถประโยชน์ในระดับภาคจากฟังก์ชันอรรถประโยชน์อันเนื่องมาจากการใช้ข้อมูลนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนประชากรที่เคลื่อนย้ายระหว่างภาคต่างๆของสำนักงานสถิติแห่งชาตินั้น เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรในภาคนั้นแทนการแจงนับจากประชากรทั้งหมดในภาคและอยู่ภายใต้คำจำกัดความว่าประชากรที่เคลื่อนย้ายหมายถึงประชากรอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปที่ย้ายถิ่นไม่เกิน 5 ปี ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาการนับซ้ำขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

จากการศึกษาค้นคว้านี้จะทำให้เกิดประโยชน์ในแง่ต่างๆหลายประการ อาทิเช่น

1. ผลของการศึกษาจะทำให้ทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่มีส่วนในการกำหนดอัตราประโยชน์ (utility) ของภาคต่างๆ และสามารถศึกษาเปรียบเทียบว่าปัจจัยที่กำหนดอัตราประโยชน์ของภาคต่างๆเหล่านั้น มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2. ผลของการศึกษาจะทำให้ทราบว่าสามารถนำปัจจัยที่กำหนดอัตราประโยชน์ของภาคต่างๆเข้ามาเชื่อมโยงไปสู่การกำหนดความน่าจะเป็นที่ประชากรในภาคนั้นจะเคลื่อนย้ายไปสู่ภาคอื่นทั้งในช่วงฤดูกาลและนอกช่วงฤดูกาลเพาะปลูกได้หรือไม่ อย่างไร

3. เป็นแนวทางในการศึกษาการสร้างฟังก์ชันอัตราประโยชน์ในระดับภาคซึ่งมีบทบาทสำคัญในกระบวนการตัดสินใจทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อนำเข้ามาเชื่อมโยงกับการศึกษาการตัดสินใจเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาค อีกทั้งการศึกษาค้นคว้าวิจัยทางสาขาเศรษฐศาสตร์ในเรื่องการเคลื่อนย้ายประชากรได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

4. เพื่อที่จะได้ใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายประชากรระหว่างภาค รวมทั้งนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับภาคด้วย